

MUSEUMS NYT

Nr. 1

4. Årgang

marts 1997

SÅ ER VI HER IGEN !

Af Carsten Knudsen og John Rasmussen

Efter en lang pause er vi atter på banen med et nyt nummer af vort museumsblad.

Dette blad kunne have været udkommet for længe siden, men det evigt tilbagevendende problem med at få indlæg eksisterer stadig.

En stor tak til alle, der har indsendt indlæg til bladet, der er jo nok at skrive om. Ik' ?

Vi har, udover indlæg til bladet, modtaget et antal postkort fra Aage Egholm, som vi bringer nogle udvalgte af, tilfældige steder, blandt artiklerne. Resten af postkortene vil kunne ses, når vi mødes igen. Egholm beskriver i en af bladets artikler postkortenes "historie".

Vi håber, at I vil afse tid til at udarbejde og indsende indlæg til bladet, om stort og småt fra jeres museer.

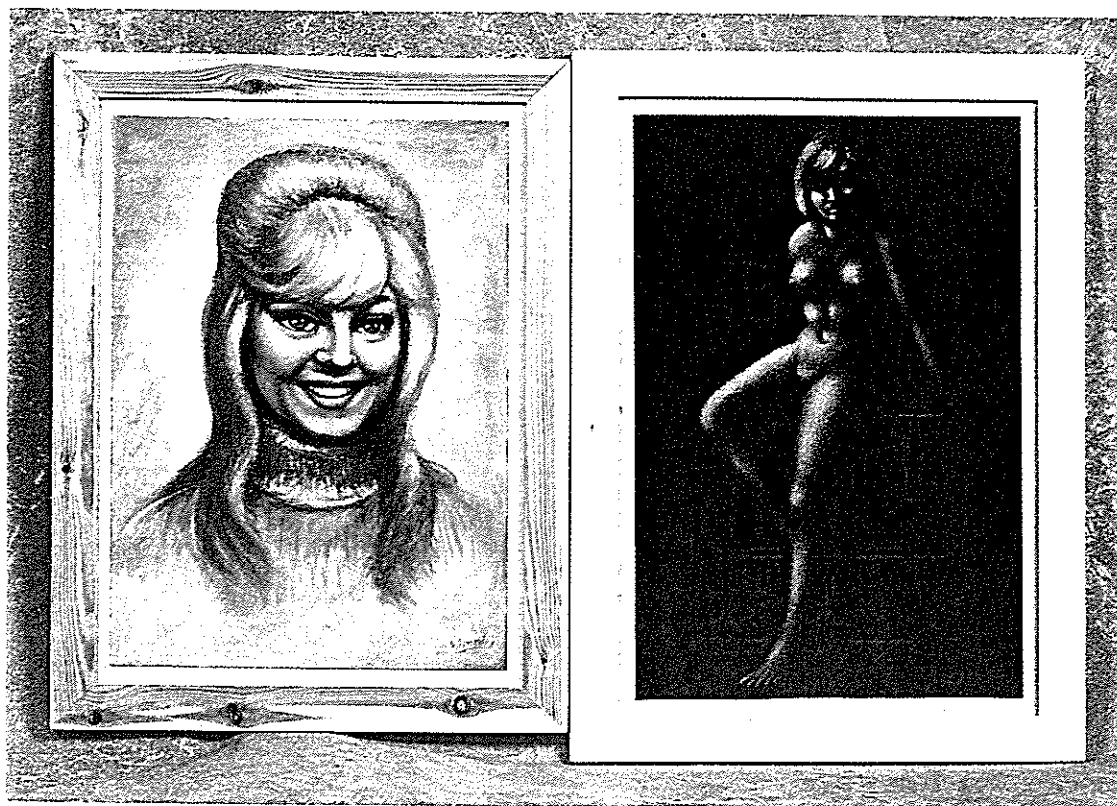
Vi vil benytte lejligheden til at ønske alle et godt forår.

* REDAKTION *

Carsten Knudsen
Statsfængslet ved Nørre Snede
8766 Nørre Snede
Tlf. 79 87 11 11
Fax. 75 77 03 75

*

John Rasmussen
Anstalten ved Herstedvester
Holsbjergvej 20
2620 Albertslund
Tlf. 43 86 94 36
Fax. 43 86 94 01

MUSEUM MIG HER OG MUSEUM MIG DER!

Af Sv. Heden Andersen

Inspiration til denne overskrift i kronik af museumsinspektør Claus Kock, Odense Bymuseum, Møntergården, i Morgenposten Fyns Stiftstidende i april 1996, hentede Claus Kock uden tvivl fra en leder i samme avis i marts '96. "Vi lider af museumsmani".

Claus Kock skrev bl.a.: "Vi (den professionelle museumsverden) har ikke formuleret en sammenhængende strategi for den del af kulturlivet, der drejer sig om de historiske og arkæologiske museer". Bl.a. fandt kronikøren at navnet *MUSEUM nærmest tilhørte den officielle museumsverden.*

Jeg skrev et læserbrev - en protest mod Claus Kock's synspunkter og slet skjulte nedvurdering af amatør museumsfolket.

Læserbrevet blev ikke optaget på grund af pladsmangel.

I Læserbrevet skrev jeg bl.a.: "Min personlige erfaring som museumsopbygger- og leder af det lokalhistoriske museum på Statsfængslet på Søbysøgård er - og det gælder den samlede kriminalforsorg i Danmark (museumslederne) - at det officielle museumsvesen har svigtet den del af landets historie (fængsler / fangebehandling).

Heldigvis var der - og er der fængselsfolk, der er interesseret sig for vore fængslers historie gennem tiden. De indsamler effekter, arkivalier m.v. men tid var og er.

Under primitive forhold, uden økonomisk støtte og med frivillig arbejdskraft, er det lykkedes at få opbygget lokalhistorisk fængselsmuseer ved de fleste af landets fængsler. Utallige er de skoleklasser, foreninger m. fl. a. der har aflagt besøg i vore fængselsmuseer.

Her har fængselsfunktionærene under rundvisning i museerne givet de besøgende et indblik i behandlingsformer m.v. overfor de domfældte.

Måske en lidt lang indledning til det, jeg er blevet opfordret til af redaktionen at skrive om, mit arbejde med at få opbygget et "museum" - permanent udstilling i Odense vedrørende Odenses historie i perioden 1940 - 45.

En gruppe gamle modstandsfolk, fortrinsvis fra Odense, stiftede for år tilbage en forening "Initiativgruppen vedrørende Odenses historie

1940 - 45." Med henblik på at få oprettet et museum i Odense.

I 1985 ved 40 års dagen for Danmarks befrielse lavede man en midlertidig udstilling, der fortrinsvis bestod af en stor billedcollage om Odense under besættelsen.

Denne udstilling blev taget ned efter få måneders forløb.

Op til 50 års dagen for landets befrielse 5. maj 1945 arbejdede initiativgruppen på at nå målet, at få etableret en permanent udstilling.

På opfordring af min svigersøn, der er skolekonsulent ved Odense Skolevesen og leder af skoletjenesten, blev jeg medlem af initiativgruppens vennekreds i 1994.

Det skal her bemærkes at jeg ikke har haft tilknytning til modstandsbevægelsens i Odense, men både i Aalborg og København.

Min svigersøn fortalte bestyrelsen for initiativgruppen lidt om mit virke med opbygningen af fængselsmuseet på Søbysøgård, og at jeg havde været med i en arbejdsgruppe under Kriminalforsorgen, ledet af fængselsinspektør Jens Tolstrup, med det formål at få "Den danske Forvaltnings arbejde under besættelsen i de tyske fangelejre i Horserød og Frøslevlejren synliggjort". Arbejdet bestod bl.a. i indsamling af effekter, arkivalier m.v.

I løbet af kort tid blev jeg medlem af den arbejdsgruppe, der fik som opgave at få etableret et museum i Odense med henblik på åbning den 5. Maj 1995.

Initiativgruppen havde kun få økonomiske midler til opgaven og ingen lokaler.

Effekter, arkivalier havde man en del af, men slet ikke nok til at fylde et kommende museum.

I løbet af sommeren 1994 fandt Odense Kommune lokaler på 120 m² til formålet i Brandts Passage nr. 15, 1.s., og initiativgruppen fik kr. 250.000 som engangsbeløb til opbygning af den permanente udstilling. Husleje og lys, varme, telefon og forsikring betales af Odense Kommune. - Tiden var knap -

Via den skrevne presse og lokal TV gik vi i gang med efterlysning af effekter og arkivalier fra perioden før 1945, og helst fra perioden 40 - 45. Efterlysningen gav bonus. Flere arbejdsgrupper blev nedsat. 1 til afhentning af effekter, 1 til ren-

gøring af disse effekter, 1 til registrering og 1 til opbygning af udstillingen.

Sidstnævnte gruppe blev jeg medlem af.

I samarbejde med Møntergårdens håndværkere, teaterets malere, håndværkere i øvrigt og Stadsarkivet samt en stor skare af gamle modstandsfolk, blev vi færdige til den 5. Maj 1995.

En af mine opgaver bestod bl.a. i at få effekterne placeret i vore montre og opstillet på piedestaler.

Da lokalene er smalle, var der ikke plads til montre på gulvene, og for øvrigt knøb det med penge til indkøb af montre.

Hvad nu? - her kom museumsleder Jens Rosenberg Jensen, Statsfængslet i Nyborg mig (os) til hjælp.

Under sidste museumstræf i København for Kriminalforsorgens museumsledere, fortalte Jens mig om flytning og nyetablering af museet i Nyborg, at man bl.a. fra et af værkstederne havde købt et par vægmontre.

Sammen med et par kolleger fra Initiativgruppens bestyrelse aflagde jeg fængselsmuseet på Nyborg et besøg, hvor vi så omtalte vægmontre. På stedet afgav i ordre på 8 stk. et mindre bord og nogle piedestaler.

Vægmontrene blev ophængt med venlig bistand fra en værkmester fra Nyborg.

Forinden studiebesøget på Nyborg, havde vi aflagt studiebesøg på Frihedsmuseerne i Esbjerg og Aalborg og på fængselsmuseet på Søbysøgård. En uvurderlig hjælp i opbygningsfasen fik vi af den ledende håndværker fra Møntergården, der i mange år har stået for alt det praktiske arbejde med opbygning af særudstillinger for museet.

Den permanente udstilling i Brandts Passage omfatter et undervisningslokale, hvor fem montre er placeret. Derudover er det et stue- og et køkkenmiljø fra tiden omkring 1940, et gademiljø med beskyttelsesrum og et krigsmiljø med jernbanesabotage, våbenmedkastning og i to vægmontre er der udstillet våben m.v.

I stue- og køkkenmiljøet er der placeret to vægmontre med originale varer fra krigens tid.

Udstillingen er en del af Odense Kommunes skoletjeneste.

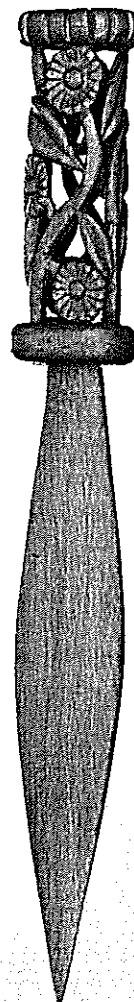
Hver onsdag er der adgang for skoleklasser til at besøge udstillingen og modtage undervisning om besættelsestiden (specielt Odense).

Derudover er udstillingen åben hver lørdag ti tidsrummet kl. 13.00-16.00, med fri adgang for alle. Foreninger kan aftale særbesøg.

Færdig med opbygningen (udbygningen) af amatør museer - permanente udstillinger - bliver man aldrig. Nye gamle effekter, arkivalier m.v. dukker hele tiden op, og godt det samme.

Opnår initiativgruppen / Odense Skoletjeneste større lokaliteter, er det tanken at etablere et soveværelse og en vaskekælder, og i øvrigt udbygning af den nuværende samling.

På én af byens skoler, har vi fået stillet et lokale til rådighed, og her er der indrettet et magasin til opbevaring af de effekter vi ikke har plads til på nuværende tidspunkt, og til de effekter vi forventer at få under kommende indsamlinger.

HITLERFLYGTNINGE I HORSERØD 1940 - 1941

af journalist Leif Larsen

Undertiden følger heldet én! Det var i hvert fald held, da jeg for et par år siden først fik forbindelse med fængselsinspektør Jens Tolstrup, Nyborg Statsfængsel og senere med lederen af det lille museum i Horserød Statsfængsel, fængselsfunktionær Poul Pedersen.

Sammen med cand. mag Thomas Clausen havde jeg netop udgivet bogen "De forvarede", som fortalte om et af de sorte kapitler under den tyske besættelse af Danmark fra 1940-45. Det var historien om 600 sagsmapper over danskere, som blev arresteret af politiske grunde, puttet først i Vestre Fængsel, siden i Horserødlejeren, og 150 af dem blev udleveret til Gestapo og sendt til udrydelseslejeren Stutthof i oktober 1943. En del døde under opholdet og endnu flere efter hjemkomsten i maj 1945.

Vi havde fundet lidt materiale i Rigsarkivet om danske myndighedernes behandling af Hitlerflygtningene; men ved Jens Tolstrups mellemkomst blev der afleveret et komplet materiale til Landsarkivet på Jagtvej. Kort efter fik vi - som de første - tilladelse til, at gennemgå arkivet med henblik på en bogudgivelse.

Siden har vi også haft god forbindelse til Poul Pedersen fra Horserød Statsfængsel, som har hjulpet med supplerende materiale.

I et par år har vi nu gennemgået 70 sagsmapper over dem, der var anbragt i det, myndighederne kaldte "Emigrantlejeren i Horserød". Det lød jo pænere end "Flygtningelejeren" eller "Lejren for tyskere som var flygtet fra Hitlers Tyskland og som havde opnået politisk asyl i Danmark".

Det blev en rystende oplevelse at få indblik i denne sag.

Mange klager over den usle behandling lå ubesvaret i sagsmapperne. Mængde af breve fra koner og børn lå her 55 år efter, de var skrevet. De blev aldrig udleveret til fangerne på grund af skrap censur fra vicefængselsinspektøren med det kejserlige mellemnavn, Alfred Claudius Bentzen.

Han var lejrens despotiske leder i det årstid de tyske flygtninge var anbragt i Horserød. En del blev løsladt. Nogle blev sendt til Tyskland i små

grupper. De sidste 48 fanger blev udleveret til Gestapo i Tyskland den 3. august 1941. Seks uger senere blev ti hustruer og ni børn udvist til det krigshærgede Tyskland.

Vi kunne se, at ingen af de 70 flygtninge, som blev arresteret af danske myndigheder, blev stillet for en dommer, sådan som Grundloven foreskriver. Ingen af dem fik advokathjælp.

Under besøg skulle tyskerne tale dansk. Gjorde de ikke det, blev besøget brutalt afbrudt ud fra en særlig bestemmelse, Bentzen havde fastlagt i et af sine mange direktiver, han udsendte til fangerne.

Lejerlederen beordrede alle på tvangsarbejde i form af brændehugning, rengøring, madlavning og fremstilling af legetøjsheste til 3 øre pr. stk. Bevæbnet fængselspersonale havde ordre til at skyde, hvis nogen søgte at flygte, og var der nogen, der kritiserede lejerchefen, var der stor risiko for transport til Vestre Fængsel i en isolationscelle, indtil fangen var gjort mør.

Samtaler vi har haft med fanger, deres pårørende og fængselsfunktionærer fra den tid tyder på, at der hos alle var vrede og frustration over Bentzens embedsførelse; men i fængselsvæsenets og Justitsministeriets ledelse blev alt hvad Bentzen foretog sig accepteret. I mødereferater vi har læst, kan vi se, at hele øvelsen gik ud på at opbevare fangerne til tyskerne ønskede dem udleveret.

I juni 1941, da regeringen gav politiet ordre til at arrestere danskerne, som enten var kommunister, eller samarbejdede med dem, eller blot havde tænkt på at gøre det!, som det hed i "Kommunistloven" af 22. august 1941, opstod der store pladsproblemer på Vestre Fængsel.

Derfor kom det nærmest som en lettelse for topembedsmænd og samarbejdspolitikere, at tyskerne forlangte alle tyske flygtninge udleveret, for så kunne Horserødlejeren tømmes for Hitlerflygtninge og give plads til danske politiske fanger.

Ved afgang fra lejren den 2. august 1941 blev de 40 Hitlerflygtninge, der nu var tilbage stillet op på to rækker, og her holdt Bentzen en lille tale for fangerne. Hvad han sagde er ikke refereret skriftligt, men når Bentzen efter besættelsen sagde til Den Parlamentariske Kommission, at når en fange trådte frem fra rækkerne for at takke ham på de tyske flygtninges vegne, så er dette ikke rigtigt.

Fængselsfunktionær Børge Rasmussen, som var leder af lejrens køkken fortalte os, at der bestemt ikke var nogen, der ønskede at holde takketale.

Alle ansatte var chokerede over, at disse mennesker kynisk blev udleveret til en uvis skæbne, når Gestapo overtog dem i Rostock.

Mange af fangerne havde boet i Danmark i en årrække.

De havde fast arbejde, betalte skat, sygekasse, fagforening og husleje. De havde sendt deres børn i danske skoler og talte selv det danske sprog nogenlunde fejlfrit. Nu skulle de jages ud af landet. Det var der ingen grund til at takke for; men det ser ud til, at Bentzens påfund overfor kommissionen, reddede ham fra tjenstemandsforhør og fra at miste sin stilling som tjenestemand.

Fangerne... ja nogle blev straks overført til tysk tugthus eller koncentrationslejr. Ved tyske domstole idømtes de ofte langvarige fængselsstraffe. Enkelte fik en dødsdom, som straks blev eksekveret ved halshugning.

I løbet af foråret 1997 vil forlaget Gyldendal udgive bogen, under titlen "De forrædte. Behandlingen af tyske hitlerflygtninge i Danmark".

Samfattende kan det konstateres, at der hermed er afdækket endnu et sort kapitel fra den tyske besættelsestid. Bogen kan samtidig betragtes som et indlæg i den aktuelle debat om flygtninge i dagens Danmark.

FÆNGSELSMUSEUM PÅ POSTKORT

af Åge Egholm
museumsleder, Horsens

(Dette indlæg er modtaget af redaktionen den 13. 12 1996)

Kære museumskolleger!

Ja, så går året snart på held, og det vil være tid til at se på årets udbytte.

Noget af det, som jeg tænker på med stor glæde, er de sammenkomster vi har haft, bl.a. ved velvilje fra direktoratet / uddannelsesafdelingen. Jeg håber, der fortsat bliver mulighed for disse arrangementer og den dermed ligeså vigtige udveksling af erfaring og andre oplysninger. Selv har jeg lige været på et konserverings kursus af en dags varighed, som blev arrangeret af amtet.

Her har vi haft mange besøgende, men i de to år, hvor jeg bl.a. har pakket arkiv er dette gået en lille smule ud over det øvrige arbejde.

Mange nye genstande er kommet til. Som vi alle ved, koster dette stort "benarbejde".

Vi har bl. a. modtaget et syskrin fra Tyskland, lavet her i 1927, et manglebræt lavet af skomagermorderen fra Viborg samt dr. Werner Bedst håndskårne billedskærerarbejde, en brevåbner, som jeg fået et firma til at donere en sikkerhedsbox til.

Den stigende vold i samfundet ved brug af våben smitter nu også af inden for museumsverdenen. Mange museer får i denne tid besøg af specialuddannede folk inden for politiet. Mange af museerne får ved disse besøg påbud om svejsning af våbne, samt fjernelse af visse dele.

Efter køb af en pistol, har jeg haft besøg af en af disse politifolk. Jeg kunne vise ham, at jeg havde forøget monteres højde til 248 cm, samt at vi var ved at montere tre bevægeralarmer (detektorer), og ikke mindst det sidste gjorde udslaget af, at han var tilfreds med sikkerheden.

Jeg nævner dette for, at andre allerede nu kan gå i gang med at tænke i nye baner.

Jeg har de sidste 6 - 8 år tænkt meget på postkort. Det er ganske enormt hvad sådan noget koster,

hvis det skal laves "ude", og så skal antallet være urealistisk højt.

Min tanke var, at jeg ville gavne Fængselsmuseet, etaten og byen Horsens.

Der blev valgt 48 emner, og af disse blev der fremstillet 21 postkort.

De er fotograferet af en fotograf nede i byen, og de er trykt på Grafisk Fag i Nyborg. Dette arbejde får megen ros. Jeg håber, at de kan give nye ordre til Nyborg eller andre grafiske værksteder.

Teksten på kortene har jeg sat, efter at min inspektør havde set og godkendt udkastet.

Salget af postkortene går vældig pænt. Vi har indtil nu solgt lige godt 1.000 stykker. En sjov tanke at man på denne måde dels kan fortælle den anden side af Kriminalforsorgens historie, og dels kan gøre byen kendt. For øvrigt har jeg på baggrund af kortene fået flere effekter ført tilbage til fængselsmuseet.

Flere forfattere har i årets løb henvendt sig, og lad det være sagt straks.

Det er et stort slid at hjælpe disse journalister og forfattere. Først taler man med ledelsen, og efter godkendelse derfra kan man så gå i gang med hjælpearbejdet.

Den person vi har hjulpet mest er nyhedsoplæseren Steen Bostrup (tidl. gift med overlæge ved Statsfængslet i Horsens Jan Sacss datter Jette).

Bogen er virkelig god og hedder "Jeg tror jeg stjæler en præst". Bogen handler om Mozart Lindberg.

Der er netop udkommet en ny bog om Alberti. Jeg er ikke helt færdig med den endnu.

Jeg er overbevist om, at også andre hver især har nyt at fortælle, og det vil nok have interesse for alle.

Jeg vil gerne ønske alle en glædelig jul samt et og godt nytår.

Åge Egholm
Museumsleder

NB Også hilsen fra Knud Frandsen

REFERAT FRA SIDSTE MØDE!

referent Carsten Knudsen

Først vil jeg beklage at der først nu kommer et referat fra det sidste møde på Vridsløse. Undskyldningerne er mange og dårlige, men I skal have de væsentligste af dem alligevel.

Referatet har været skrevet een gang, men desværre opgav min gamle Pc'er ævret, og desværre inden jeg fik lavet en kopi af det maskinen indeholdte, (jeg havde hørt at rigtige mænd ikke brugte sikkerhedskopier, -men det gør jeg altså nu) der iblandt referatet fra vores møde. Det betyder også at dette referat er noget mangelfuld, idet jeg har svært ved at huske så langt tilbage.

Herstedvester: John Rasmussen:

Ikke de store ændringer fra sidst. Museet har mange besøg, men stadig ingen penge.

Horsens: Åge Egholm

Har i den forgangne sæson haft 3.885 gæster

Nye ting:

Maleri af fængslet, samt 5 malerier malet af "Køge Bugt morderen"

En højhalset sort uniform, samt et syskrin far Tyskland, fremstillet af en tidl. indsat.

Er p.t. i gang med at pakke til Landsarkivet

Ideen om at flytte museet ud af fængslet fastholdes, men der er lang vej endnu inden planerne kan realiseres.

Horsørød: Poul Pedersen

Har fundet gamle journaler fra 1941 (immigranterne), som journalist Leif Larsen er ved at skrive en bog om. (se artikel i dette nr. red.)

Ligeledes er Bo Bramsen i fuld gang med at skrive en bog om anstalten.

Kragsskovhede: Helge Elling

Her netop haft jubilæum, og i den anledning er der udgivet et tidsskrift.

Der går pænt fremad med udstilling af effekter, og håber på lidt mere respons fra kolleger og ledelse.

Kærhovedgård: Finn Hadberg Pedersen

Hilser mange gange fra Jens, der desværre ikke havde mulighed for at deltage.

Museet har haft en besøgmæssigt fint år, med ca. 2.500 besøgende, hvilket har skabt tanker om udvidelse af de eksisterende rammer.

Holder mange foredrag, og modtager en del nye effekter.

Fængselsmuseet har en flot bevågenhed fra mediernes side.

Nørre Snede: Carsten Knudsen

Per Skriver har forladt Nørre Snede til fordel for Herning arrest, og dermed også museumsagen, med mindre han laver et arresthusmuseum i Herning.

Indretningen af den nye udstilling er nu takket være en enorm indsats fra Dan Nielsen, stort set på plads.

Ville gerne modtage besøgende udefra, men er dog forhindret, idet inspektøren mener det er en dårlig ide.

Københavns Fængsler.: Hans Dølnov

Den negative start på museumsarbejdet er nu vendt til noget positivt. Udstilling er tæt på færdig.

Holdt halv-officiel åbning den 12.9.95

Har pladsproblemer, idet der ikke er mulighed for at udstille alle genstandene.

Vil gerne kunne åbne museet for offentligheden, men har endnu ikke en løsning på hvordan det skal gøres.

Møgelkær: Brun

Samler stadig effekter, men har endnu ingen lokaler, og ej heller lovning på dette. Håber lidt at kunne overtage den gamle skole.

Havde besøg af Røde Kors busser i anledning af 50 året for denne begivenhed.

Har den 1. november 1995 jubilæum, og der er i den anledning arrangeret åbent hus. Der bliver ikke lavet et jubilæumsskrift, men derimod en videofilm i den anledning.

Nyborg: Jens Rosenberg

Åbner museet til januar, og har fået et godt samarbejde med turistforeningen.

Har søgt forskellige legater, og har fra den kant modtaget kr. 7.000.

Modtager til stadighed mange nye effekter.

Ringe: Finn Andersen

Ikke de store ændringer siden sidst. Har stadig kun ca. 10 m² til udstilling, og heraf fylder en filmfremviser ca., halvdelen af pladsen.

Kollegerne er utrolig flinke til at komme med nye effekter.

Der er godt gang i foredragsvirksomheden, og har i den forbindelse et ønske om at kunne mødes med andre foredragsholdere.

Renbæk: Viggo Lauritsen

Ingen ændringer, det går stille og roligt, og der har kun været få besøg.

Søbysøgård: Svend Heden Andersen

Få ændringer siden sidst.

Er kommet med i en initiativgruppe omkring modstandsbevægelsen Odense. Gruppen skal lave en permanent udstilling om Odenses historie i årene 1940 - 45. (se artikel i dette nr. red.)

Funktionær har afleveret en gammel natpote fra '30.erne, og jeg har fået lovning på een mere.

Har mange besøg, men der er endnu ikke offentlig adgang.

Efterlyser yngre kræfter der vil tage over, idet jeg so '74 årring nok ikke skal påregne 100 år mere.

Har lavet et "rædselskabinet" hvor der udstilles gaver, der fortrinsvis er indkommet fra udenlandske gæster.

Sdr. Omme: Laila Pilgaard

Anstaltens motorværksted skal måske nedlægges, og håber på at kunne overtage lokalerne.

Har fundet de tre første indskrivningsbøger fra 1933.

Har stadig ingen timer og penge.

Aalborg Arrest: Bjørk Pedersen:

Samarbejder fint med Fåborg arrest, og har bl.a. tilbragt en uge der som kustode. Støtten og samarbejdet giver god bonus i form af PR., dette en opfordring til andre arresthuse.

Planlægger udstilling om undvigelses i '96.

Vridsløse: Eli Andersen

Har for lidt plads, effekttilstrømningen er aftagende, hvorimod de økonomiske bevillinger er o.k.

Vi er fem personer om at drive museet, og een af disse skal være tilstede ved besøg.

Beklager at det stort set er umuligt at finde afløser, og mener at der er for lidt interesse om sagen fra de yngre kollegers vedkommende. Bl.a. ser anstaltens praktikanter ikke museet.

Efterlyser rapporter til de effekter der indkommer.

Har videofilmet udstillingen.

Lokalhistorisk museum har bedt om et indlæg omkring ringmuren (gummigeden).

Jens Tolstrup oplyser at Jyderup mangler genstande til ny kirke og beder alle om at kikke i gemmerne.

Vil undersøge mulighederne for en studietur til Skotland.

Der bliver talt lidt om man ved offentlig adgang har mulighed for at bruge entreindtægter til aflønning af personale.

Torben Rasmussen undersøger om der er gamle PC'er der kan og må bruges til museerne.

NYT FRA DET MIDTJYSKE!

af Jens Fjelde

Holstebro arrest kunne her i januar 1997 fejre 150 års jubilæum.

I denne forbindelse arrangerede Holstebro Museum en særudstilling om Rets- og Straffesystemet i Danmark.

Holstebro arrest rettede henvendelse til fængselsmuseet her på Kærshovedgård, for at høre om vi ville være behjælpelige med udstillingen.

Det ville vi selvfølgelig, og Holstebro Museum "lånte" derfor fængselsmuseets Betjentstue, med uniformer, knagerække, ur, skrivebord m.m.

Den lånet Betjentstue er nu bygget op på Holstebro Museum, hvor den vil kunne ses frem til den 9. marts. d.å.

SUCCES I NYBORG

af museumsinspektør Jens Rosenberg

Den 22. januar 1996 åbnede fængselsinspektør Jens Tolstrup fængselsmuseet for offentligheden. I samme forbindelse blev der afholdt en mindre reception, med indbudte gæster.

Jeg vi i den forbindelse dog ikke undlade at fortælle, at vi et per dage forinden, havde inviteret hele verdenspressen til pressemøde, det er trods alt en god form for gratis reklame.

Samtlige dagblade samt TV mødte op, hvilket bar frugt med det samme, i form af mange henvendelser.

For ikke fængslet skulle blive kimet ned, af folk der ville indgå aftale om museumsbesøg, havde jeg indgået en aftale men Nyborg Turistforening, om

et samarbejde. Denne samarbejdsaftale var ganske gratis det første år, og jeg har nu i 1997 indgået en ny kontrakt med Turistforeningen på meget lempelige vilkår.

Så skete det, som man på ingen måde er herre over. En forrygende snestorm væltede ind over landet, hver tirsdag og torsdag når museet havde åben, hvilket betød at vi havde en del aflysninger. Men solen sejrede til sidst, foråret kom, museums-gæsterne kom, og vi var utrolig spændte på hvordan reaktionen ville blive fra publikum.

Heldigvis blev Fængselsmuseet en succes, der var positive tilkendegivelser fra alle steder.

Sommeren kom og besøgstallene voksede, og de korte foredrag fra starten blev længere og længere, således at et museumsbesøg på Nyborg i dag varer 2 - 2½ time, og stadigvæk med positiv respons.

Internt kører jeg museumsbesøg og foredrag for nyansatte og deres pårørende, i det omfang jeg kan nå det. Disse rundvisninger og foredrag giver både de nyansatte og deres pårørende et godt indblik i hverdagen i fængslet.

Efter et forrygende år med 3.000 besøgende, var ordrebogen tom den 30. november, hvorfor jeg holdt et tiltrængt juleferie fra museet, samtidig med at jeg kunne glæde mig over et rimeligt overskud på museumskontoen.

Selvfølgelig holder en museumsmand ikke ferie, - nej han planlægger nye tiltag som f.eks. vedlagte folder, som allerede nu, længe før alle andre er sendt ud på markedet, har resulteret i 225 besøg i januar i år, tillige med at februar og marts i skrivende stund næsten også er fuldt optaget.

Tiden blev også brugt til at sende en julehilsen til ca. 20 fonde, hvilket resulterede i kr. 10.000,- til køb af videomaskine og TV til museet.

Da alle jer som læser Museumsnyt kender vores situation her på Nyborg. Det er jo som at vinde i lotto, at være museumsmand i en anstalt der får de ting serveret som verdenspressens øjne er rettet imod, så det vil jeg selvfølgelig benytte mig af.

En nu pensioneret kollega har her i januar tilbudt at give en hånd med her på museet, hvilket jeg selvfølgelig har sagt ja tak til.

Ikke mere herfra denne gang, men jeg vender tilbage med nyt, når den tid er.

BESØGSOPGØRELSE FRA KÆRSHOVEDGÅRD

af Jens Fjelde.

Fængselsmuseet på Kærshovedgård åbnede i juli 1993, og har indtil oktober 1996 haft ca. 3.500 besøgende gæster.

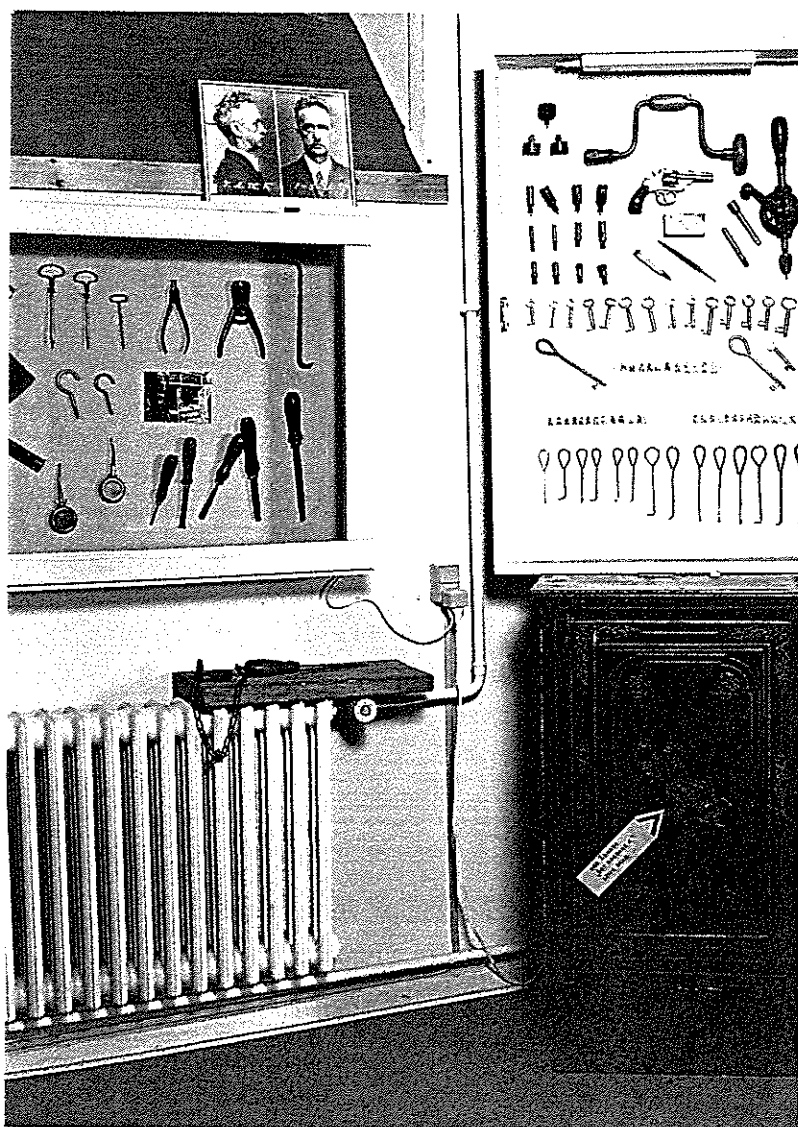
Samtlige gæster har været personer fra foreninger, klubber og skoler, og alle har de fået et orienterende foredrag om Kriminalforsorgens arbejde og virke, samt hvordan og hvorfor vi straffer i Danmark.

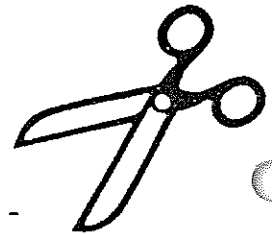
Dette har medført en meget positiv respons, og har helt sikkert været medvirkende til at give Kriminalforsorgen et velfortjent løft, rent PR-mæssigt, både hos menigmand, men også såvel TV som den skrevne presse.

I nævnte periode har anstalten haft to inspektører, først Jens Tolstrup og sidst Niels Kløve Larsen, der begge er gået varmt ind for det store oplysningsarbejde vi har udført.

Anstalten står endnu engang og skal have ny leder, og vi venter alle spændt på HH Brøndsted som skal tiltræde jobbet i juni/juli 1997.

Museet håber og forventer at få et lignende samarbejde med vores nye inspektør, som vi har haft med hans to forgængere.

KLIP UD OG SEND IND -----

BYTTECENTER.

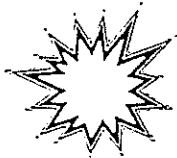
☐
☐
☐

ØNSKES

HAVES

BYTTES

HENVENDELSE:

BYTTECENTER.

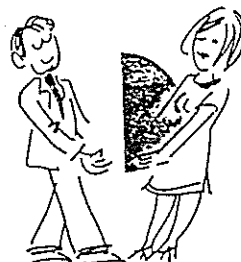
☐
☐
☐

ØNSKES

HAVES

BYTTES

HENVENDELSE:

VI BYTTER
OG DELER